

## Dra. Blanca Batalla

**Tot i que és un hospital petit té molta activitat docent i de recerca**



**“El primer any de residència em van ensenyar molt sobre el tracte amb el pacient, maneres d’enfocar segons quines situacions...”**

Blanca Batalla va ser la primera resident de Medicina Interna de l’Hospital quan el centre va acollir les primeres places de MIR, l’any 2005. Acabada la residència es va incorporar al Servei de Medicina Interna, on continua com a adjunta.

*Viu a Vilanova i la Geltrú (on va néixer, l'any 80), però té clar que altres hospitals més propers no li poden oferir el que li ofereix aquest: la possibilitat de fer docència. Aquesta és una de les seves passions actuals i un repte de futur.*

### **Què la va portar a fer el MIR a l'Hospital?**

Tenia clar que volia fer una especialitat mèdica i Medicina Interna m'agradava molt. Per fer aquesta especialitat, i pel meu tarannà, preferia un hospital més aviat petit, i em vaig fixar que hi havia un hospital que no figurava els anys anteriors. Vaig anar a d'altres hospitals a preguntar, vaig venir aquí –encara eren a l'hospital antic–, vaig conèixer el Dr. Torres que em va explicar que era el primer any que es feia una residència via MIR. Els vaig veure molt il·lusionats amb el projecte i vaig pensar que podia ser una bona opció. Vaig preguntar a gent que tenia coneguts treballant per aquí, i tothom em va donar bones referències de l'hospital. Així que, quan vaig ser a Madrid, vaig pensar “va, ho provo”... i em vaig tirar a la piscina.

### **Va ser una bona decisió.**

N'estic molt contenta, perquè la veritat és que aquí em van rebre la mar de bé, el Dr. Torres, el Dr. Nonell i el Dr. Sobrino, que són els metges que més han marcat la meva carrera professional. El meu primer tutor d'R1, el Dr. Nonell –una persona encantadora– m'ha ensenyat molt sobre el tracte amb el pacient; m'ha ensenyat coses de la vida, maneres d'enfocar segons quines situacions... Després vaig estar amb el Dr. Sobrino,

que ja em va enganxar amb el camp de la hipertensió, amb la investigació... I el Dr. Torres, que està molt vinculat a la Universitat de Barcelona, em va contagiar la vocació docent.

Evidentment, la residència no estava tan estructurada com en d'altres llocs, però mica a mica vam anar assentant les bases. Quan era R3 es va fer el trasllat de l'hospital antic... que tenia el seu encant però moltes mancances. Vam passar a un hospital totalment nou, amb unes bones instal·lacions; va ser una gran millora.

### **Quan va acabar la residència, ja no es va moure.**

L'últim any de residència em vaig quedar embarassada. Jo havia d'acabar la residència al mes de maig de 2010, però al gener va néixer el meu primer fill. El juny d'aquell any ja em van contractar com a adjunta... o sigui que el meu fill em va portar molta sort!

El Dr. Sobrino, que va ser un dels meus adjunts quan jo feia el MIR, em va fer despertar l'atenció ja des de la residència cap al terreny del risc vascular: és un referent en hipertensió i risc vascular. La seva manera de treballar, molt metòdica i el seu entusiasme en el que feia, em va transmetre de seguida l'interès per la matèria.

### **Què posaria en valor del Servei?**

De l'actual etapa com a adjunta d'aquest hospital valoro molt la docència; és un hospital petit, però tenim estudiants de la Universitat de Barcelona –a mi això m'encanta– per la mida de l'hospital i hi ha molta

activitat de recerca i docència. Jo ara estic amb un projecte de tesi doctoral i m'han facilitat l'oportunitat de fer recerca i assaigs clínics. Certament penso que aquest és un valor afegit.

### **Com va viure el pas de resident a adjunta?**

Jo sempre dic que he estat la primera i molta gent em coneix per això; de fet hi ha qui es pensa que sóc resident encara i ja fa sis anys que sóc adjunta... Això de "l'eterna resident" té els seus riscos. Costa... perquè ets dona, jove i, a sobre, véns de ser resident.

### **Defensa que la Medicina Interna es tracta millor en un hospital petit.**

Opino que en aquest Hospital pots viure la Medicina Interna de manera molt més global perquè a la planta, per exemple, ho portem pràcticament tot nosaltres: ens fem càrrec dels pacients de Digestiu, de Cardiologia... En un hospital gran això està molt més sectoritzat i, per tant, jo crec que, si t'agrada la Medicina Interna, treballar en un hospital com el nostre et permet estar a primera línia. Tens sempre els especialistes al costat, però ells no passen visita; ells vénen a ajudar-te en la presa d'algunes decisions o en el tractament, però el pacient és teu. I pots aplicar una visió global.

### **De fet, són com el metge de família de l'hospital.**

L'especialitat de Medicina Interna a vegades costa una mica d'entendre. Tinc un pacient i l'envio a

especialistes... i dius "però si l'especialista ets tu". I és que tu ets l'especialista del pacient com un tot. Crec que l'especialitat actualment es tornarà a valorar molt com ja ho està en d'altres països d'Europa o Estats Units, perquè l'internista es l'únic especialista que veu el malalt en global, i avui en dia sobretot amb els pacients pluripatològics aquesta visió holística és vital.

### **Com veu els residents ara?**

Els residents d'ara, en general no són tan diferents als de la meva època, potser ara són més diversos pel que fa al seu interès, edats i procedències i això es bo per l'hospital. Aporten energia i et motiven a estar al dia. Amb residents és obligatori tot això i aquest fet és important en el dia a dia i en la forma de treballar. És evident que els temps canvien i la societat, i que res es millor o pitjor, sinó diferent, cal adaptar-te.

### **Com veu el futur?**

M'estimo el servei, en part perquè m'he format aquí; l'hospital m'agrada, estic a gust amb els companys i amb l'ambient de treball. Amb l'hospital sempre he tingut molt bona sintonia. M'agradaria tenir un futur aquí, perquè estic treballant a gust a la planta, tot i la forta pressió assistencial, i també tinc el meu espai per treballar en el risc vascular.

Però sobretot m'agradaria si pogués completar la meua carrera professional en l'àmbit de la docència. En un futur espero poder fer més coses amb els estudiants de Medicina, poder-m'hi involucrar més.